

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om udlån til yngre jordbrugere*.

Efter lovforslaget kan der for de næste 4 halvårsterminer begyndende med 11. december termin 1976 efter ansøgning gives henstand med renteydelsen for kursudligningslån efter den gældende lov til låntagere, der kan få statsgaranti for lån og rentetilskud til tørkeramte landmænd efter det af regeringen samtidig fremsatte lovforslag herom.

Det foreliggende lovforslag er således et led i regeringens foranstaltninger til støtte for landmænd, der er tørkeramte i 1976, og jeg skal derfor, hvad angår behovet for støtten og betingelserne for at komme i betragtning, henvise til bemærkningerne til forslaget til lov om statsgaranti for lån og rentetilskud til tørkeramte landmænd.

Ved henstand med terminsrenter er disse efter tinglysningsloven pantesikret sammen med hovedstolen i 1 år, hvorefter renterne rykker ned efter de bestående prioriteter i ejendommen.

Da henstand med afdrag på pantebrev efter tinglysningsloven bevirker, at den nærmest efterstående panthaver kan kræve afdragsbeløbet betalt til sig af debitor – medmindre henstanden er tinglyst inden lysningen af det efterstående pantebrev – har regeringen ment, at en henstandsordning vedrørende afdrag på kursudligningslåne ville blive for kompliceret at administrere.

Det kan i denne forbindelse nævnes, at afdragene på kursudligningslån i de næste 4 terminer kun vil udgøre ca. 50 pct. af rentebeløbene.

Kursudligningslåne er rente- og afdragsfri i de første 5 år mod opskrivning af hovedstolen med i alt 20 pct. Hypotekbanken skønner, at ca. 4.000 låntagere skal betale terminsydelse i alle de næste 4 terminer og ca. 1.000 låntagere i en del af terminerne.

Regner man med, at ca 1/3 af landmændene er tørkeramte, vil herefter ca. 1.700 låntagere komme i betragtning ved den foreslåede henstandsordning.

Hypotekbanken skønner, at renteydelserne fra disse låntagere i de næste 4 terminer vil udgøre i alt 6 mill. kr. svarende til gennemsnitligt 3.500 kr. pr. låntager.

Efter forslaget afvikles det samlede henstandsbeløb med en sjettedel i hver af de på-

følgende 6 halvårsterminer begyndende med 11. december termin 1978.

Henstanden skal efter forslaget søges, inden den pågældende terminsydelse forfalder til betaling, altså senest 10. december 1976 for den første henstandstermin.

For at den foreslåede lov kan nå at få virkning efter sit indhold, er det derfor en forudsætning, at den gennemføres i rimelig tid inden 11. december termin 1976.

Lovforslaget er notificeret over for EF-Kommissionen efter Romtraktatens regler herom.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale forslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om handel med gødning og grundforbedringsmidler m. m.*

Lovforslaget tilsigter en modernisering af lovgivningen på området og har endvidere til formål i videst muligt omfang at imødekomme de forskellige forbrugerinteresser inden for området, bl. a. ved at medtage en række stoffer, der nu udbydes til brug i gartnerier – de såkaldte voksemidler – som ikke er omfattet af den nugældende lov.

Endvidere tager forslaget i så stor udstrækning som muligt hensyn til den igangværende udvikling og harmoniseringsarbejdet inden for fællesmarkedet. Den 18. december 1975 blev der vedtaget et direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gødning. Dette direktiv vedrører kun visse nærmere angivne gødninger med indhold af ét eller flere hovednæringsstoffer, men det er meningen, at der senere skal udfærdiges Fællesskabsbestemmelser om bl. a. gødninger med indhold af mikronæringsstoffer og flydende gødninger. Bestemmelserne, der er nødvendige for at efterkomme det vedtagne direktiv, skal sættes i kraft i december 1977.

Forslaget er udarbejdet på grundlag af forhandlinger i arbejdsgrupper med repræsentanter for de interesserede jordbrugsorganisationer og producent- og handelsinteresser og har som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget derefter været forelagt de interesserede erhvervsorganisationer, der tilslutter sig lovforslaget.

Idet jeg i øvrigt – bl. a. om lovforslagets tekniske detaljer – tillader mig at henvise til lov-

[Landbrugsministeren.]

forslagets bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje folketing.

Jeg skal samtidig tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos ferskvandsfisk*.

I henhold til § 8, stk. 2, i lov nr. 283 af 18. juni 1969 om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos ferskvandsfisk, som denne bestemmelse blev affattet ved lov nr. 105 af 24. marts 1972, skal forslag til revision af loven fremsættes i folketingsåret 1976-77.

Det herefter fremsatte forslag indeholder alene ophævelse af revisionsbestemmelsen. Det er begrundet med, at der siden lovens ikrafttræden ikke er indhøstet erfaringer, der nødvendiggør ændringer af loven, og med, at det heller ikke forventes, at revision af loven bliver påkrævet i de nærmeste år.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale dette til velvillig behandling i det høje ting.

Jeg har endelig den ære at fremsætte *for-
slag til lov om ændring af lov om fortrinsret i høsten*.

Loven er fra 1951, og tiden er løbet fra den på et par punkter.

For at undgå misbrug af den særlige fortrinsret, som et høstpantebrev giver, foreskriver loven, at vedkommende kommunalbestyrelse i forbindelse med tinglysningen skal afgive en erklæring, der siger god for den handel med såsæd, kunstgødning eller lignende, der har givet anledning til oprettelse af høstpantebrevet. En sådan erklæring kan imidlertid kun afgives, hvis de kommunale myndigheder har tilstrækkeligt lokalkendskab og er i stand til at bedømme, om de købte varer svarer til det, der er behov for på køberens gård. Efter kommunalreformen er kommunerne blevet så store, at man kun sjældent har et sådant lokalkendskab. Erklæringen er herefter i almindelighed blevet en tom formalitet, og fra kommunal side har man i forbindelse med diskussionen i 1973-74 om afskaffelse af dobbeltadministration anmodet om at blive fritaget for dette arbejde.

Man har i landbrugsministeriet overvejet, om man burde lade en lignende erklæring udfærdige af en anden instans, men er kommet til det resultat, at erklæringen helt kan undværes.

Der er i straffeloven et tilstrækkeligt værn mod misbrug af høstpantebreve.

Den i loven hjemlede fritagelse for tinglysningsafgift i forbindelse med lysning og aflysning af høstpantebreve er overflødig, idet tinglysningsafgifterne for længst er afskaffet.

Forslaget indebærer en administrativ lettelse for en række kommuner, som det er på høje tid at få gennemført, og idet jeg i øvrigt henviser til de trykte bemærkninger til forslaget, skal jeg anbefale det til velvillig behandling i folketinget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Tange) (FP):

Jeg tillader mig herved at fremsætte *for-
slag til lov om realisering af overbehæftede faste ejendomme*, idet jeg henviser til lovforslagets tekst og de ledsagende bemærkninger.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Nathalie Lind* (V) til undervisningsministeren:

»Kan ministeren oplyse, hvilke initiativer regeringen vil tage på mødet i Nairobi den 26. oktober 1976 for at modvirke den politisering af UNESCO, som Israels udelukkelse af organisationen er udtryk for?«

(Spm. nr. 27).

Skriftlig begrundelse.

Den 13. december 1974 udsendte den daværende venstre-regering en erklæring om, at man var dybt bekymret over, at FN's særorganisationer i de senere år i stigende grad politiseres, således at man i strid med FN-pagtens ånd og bogstav søger at indskrænke de enkelte medlemslandes adgang til at udøve de rettigheder og nyde de fordele, som medlemskabet indebærer. Ved 3. behandling af finansloven for finansåret 1976 den 20. marts 1975 spurgte jeg undervisningsministeren om, hvad regeringen ville gøre for at markere sin afstandtagen fra den politisering, som har præget UNESCO i de senere år. Da ministeren skal være regeringens repræsentant på mødet i Nairobi den 26. oktober 1976 og under hensyn til den aktion for Israel i UNESCO, der nu lykkeligvis er i gang, mener jeg, at det må have interesse for offentligheden at få en klar redegørelse for regeringens stilling og for, hvilke initiativer regeringen vil tage.